

Bruksela, 16 stycznia 2018 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1 REV 2

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/399 w zakresie korzystania z systemu wjazdu/wyjazdu (**pierwsze czytanie**)
– Przyjęcie aktu ustawodawczego
= Oświadczenia

Oświadczenie Komisji

Rozporządzenie ustanawiające system wjazdu/wyjazdu jest spójne z Systemem Tranzytowym Kaliningrad przewidzianym w rozporządzeniu 693/2003¹ w jego obecnym brzmieniu.

Gdyby w przyszłości doszło do zmian Systemu Tranzytowego Kaliningrad, Komisja zapewni spójność legislacyjną między tymi dwoma aktami.

---

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 693/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. ustanawiające ściśle określony uproszczony dokument tranzytowy (FTD), uproszczony kolejowy dokument tranzytowy (FRTD) oraz zmieniające Wspólne instrukcje konsularne i Wspólny podręcznik, Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 8.

Oświadczenie Austrii

Austria docenia intensywne starania poczynione przez prezydencję estońską na rzecz uzyskania szerokiego konsensusu wśród państw członkowskich w tej ważnej kwestii.

Organy ścigania nie mają jednak nadal wystarczających uprawnień do dostępu do danych w celu identyfikacji obywateli państw trzecich, którzy popełnili przestępstwo, czy też innych grup osób. Mamy nadzieję, że możliwe jest znalezienie rozwiązania tego problemu w drodze interoperacyjności.

Przez wzgląd na skuteczną współpracę między organami azylowymi w państwach członkowskich, pożądanym byłoby także, by te organy miały dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu. Ważne jest, by takie narzędzia jak system wjazdu/wyjazdu – nad którym pracowano przez długi czas przy zaangażowaniu znacznych zasobów finansowych i ludzkich – mogły być skutecznie wykorzystywane. Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu dla organów azylowych do celów prawidłowej identyfikacji obywateli państw trzecich, na potrzeby przyspieszenia procedur i na potrzeby przymusowych powrotów stanowiłby dużą wartość dodaną tego systemu.

Oświadczenie Chorwacji

Republika Chorwacji popiera cel przedmiotowego rozporządzenia, ponieważ powinno ono przyczynić się do ugruntowywania i zachowywania dobrej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa na całym terytorium Unii Europejskiej, a warunkiem wstępnym tego jest m.in. lepsza i sprawniejsza kontrola granic zewnętrznych.

Cel ten należy uznać za najważniejszy interes obywateli Unii Europejskiej, i Republika Chorwacji uważa za niedopuszczalny fakt, że przedmiotowe rozporządzenie miałyby nie być stosowane, od samego początku jego wykorzystywania operacyjnego, na granicach zewnętrznych Unii Europejskiej, co tym samym niepotrzebnie i bezpodstawnie zmniejszyłoby jego skuteczność. Należy podkreślić, że w następstwie wejścia w życie obecnego wniosku dotyczącego rozporządzenia istniejący przepis art. 6 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen oraz istniejące postanowienia traktatu o przystąpieniu Republiki Chorwacji, stanowiące integralną część wspólnotowego dorobku prawnego, zostałyby tymczasowo zawieszane. Republika Chorwacji pragnie zwrócić uwagę na fakt, że już w samym tytule wniosku dotyczącego rozporządzenia Komisja Europejska przewidziała wdrożenie tego rozporządzenia właśnie na granicach zewnętrznych Unii, a zatem równe traktowanie wszystkich państw członkowskich.

Niestosowanie tego rozporządzenia w ten sam sposób do pełnoprawnych członków strefy Schengen i do państw, które mają zostać jej pełnoprawnymi członkami, w tym do Republiki Chorwacji, sprawiłoby, że cel tego rozporządzenia stałby się drugorzędny, i – poza zagrożeniem dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej oraz dla skutecznego zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości – stanowiłoby negatywny sygnał dla europejskiego społeczeństwa.

Z operacyjnego punktu widzenia niestosowanie tego rozporządzenia w ten sam sposób oznaczałoby, że – z uwagi na brak dostępu do VIS za pośrednictwem EES – niemożliwe byłoby rejestrowanie czasu trwania pobytu obywateli państw trzecich przebywających w UE w ramach pobytu krótkoterminowego, a zatem niemożliwa byłaby weryfikacja ważności wizy Schengen. Z uwagi na uznawanie tej wizy przez Republikę Chorwacji za równoważną wizom chorwackim i w związku z brakiem dostępu do VIS za pośrednictwem EES Chorwacja mogłaby zezwolić na wjazd na jej terytorium posiadaczowi nieważnej wizy, który podróżuje do państwa Schengen. To powoduje dodatkowo powstanie pytania o państwo członkowskie odpowiedzialne za pokrycie kosztów powrotu takich osób.

Ponadto niestosowanie tego rozporządzenia w Republice Chorwacji oznaczałoby niemożność uzyskania dostępu do innych danych operacyjnych o osobach często przekraczających granice zewnętrzne Unii Europejskiej i granice strefy Schengen, w tym o potencjalnych terrorystach i innych osobach podejrzanych ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa.

Takie niejednakowe stosowanie mogłoby skierować ruch osób stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej na te granice, na których system ten nie byłby stosowany. W przypadku Republiki Chorwacji, oznaczałoby to skierowanie ruchu na odcinek granicy zewnętrznej Unii Europejskiej o długości około 1350 km, przy czym należy także mieć na uwadze państwa trzecie, w których istnieje coraz większa tendencja do nietolerancji, radykalizmu i brutalnego ekstremizmu, czemu sprzyja także zjawisko zagranicznych bojowników terrorystycznych powracających ze stref wojny do państw zamieszkania, co również zwiększa ryzyko terroryzmu w Republice Chorwacji.

Ponadto niejednakowe stosowanie tego rozporządzenia miałyby także poważne konsekwencje dla przepływu ruchu transgranicznego, gdyż dodatkowo – poza wprowadzonymi systematycznymi kontrolami – potrzeba by było więcej czasu na ręczne (a nie automatyczne) przetwarzanie dokumentów podróży, co narażałoby na szwank należyte profilowanie pasażerów dokonywane przez straż graniczną na potrzeby bezpieczeństwa.

Z uwagi na wszystko, o czym wspomniano powyżej, Republika Chorwacji, będąc państwem członkowskim posiadającym długą granicę zewnętrzną, jest żywotnie zainteresowana znalezieniem sposobu stosowania przedmiotowego rozporządzenia na wszystkich granicach zewnętrznych Unii Europejskiej od razu po jego przyjęciu, a przez to zoptymalizowaniem podstawowego celu tego rozporządzenia.
